

VII ZAKLJUČAK

Politička volja za promene u medijskom sektoru u Srbiji, kao što smo više puta ukazali u svojim ranijim izveštajima, bila je, ako ne u više od dve godine, koliko je trajao proces donošenja Medijske strategije, ono svakako u poslednjih nekoliko meseci, tokom kojih je ovaj akt postao i svojevrsan uslov da Srbija dobije status kandidata za članstvo u Evropskoj uniji, ograničena na samo donošenje Strategije. Ovo je dovelo do apsolutnog zanemarivanja problema u implementaciji propisa koji su već na snazi, koji su ostavljeni da čekaju svoje rešenje u periodu nakon usvajanja Strategije. Nakon što je Medijska strategija napokon usvojena, za očekivati je da se više pažnje posveti i svakodnevnim izazovima sa kojima se mediji i novinari u Srbiji suočavaju, kao što su pretnje i pritisci kojima se ograničava slobodan protok ideja, informacija i mišljenja, ili praksa sudova u postupcima koji se pokreću protiv medija, koja i dalje nije usaglašena sa praksom Evropskog suda za ljudska prava u primeni člana 10 Evropske konvencije. Takođe je za očekivati da se više pažnje posveti i nedopustivo blagoj kazenoj politici u odnosu na pretnje i fizičke napade kojima su novinari izloženi. Ovo, nažalost, nisu jedini problemi. Podsećamo da je pred Narodnom skupštinom već predlog izmena i dopuna Zakona o autorskom i srodnim pravima, usvojenog u decembru 2009. godine, a da još nisu rešeni ni tarifni sporovi koji se tiču tarifa naknada, pre svega za muzička prava, koje mediji i dalje plaćaju po daleko nepovoljnijem režimu ustanovljenom još starim zakonom iz 2004. godine. O implementaciji Zakona o elektronskim komunikacijama i borbi protiv radio pirata, da i ne govorimo. Strategija jeste bila od izuzetne važnosti za medijski sektor u Srbiji. Dobra je stvar što je ona napokon usvojena i što su medijska udruženja, teškom mukom i kroz dugotrajna natezanja sa vlašću, uspela da se izbore, ako ne za sve, ono makar za deo svojih zahteva. Usaglašavanje Strategije je, međutim, imalo i tu negativnu posledicu da su sve druge aktivnosti usmerene ka poboljšanju položaja struke, koje su mogle da se odvijaju paralelno, stajale i čekale. Medijska udruženja bi sada morala, paralelno sa insistiranjem na implementaciji Strategije, da svoju pažnju da usmere i na ta pitanja. Merom u kojoj će sama Strategija u tome pomoći i generalnom analizom pojedinih rešenja koja su Strategijom ponuđena, detaljnije ćemo se baviti u svom narednom izveštaju.